

முனைய வீத, வட்டுக்கோட்டையைப்
பிறப்பிடமாகவும் வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

ஆறுமுகம் கிராமேஜஸ்வரி

அவர்களின் சிவபதப்பேர குறித்து வெளியிடப்பெற்ற

நினைவுரை

27.01.2009

உ
சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

எம்மை அன்போடு அரவணைத்து
பாலூட்டி சீராட்டி
இறுதி மூச்சு உள்ளவரை
எமக்காக வாழ்ந்த எங்கள்
குலவிளக்கு என்றும் அணையாத
தீபச்சுடர் எங்கள் அப்பம்மாவின்
இம்மலரை அடைக்கலம்தோட்ட
கந்தசுவாமியார் பாதங்களில்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

கிங்ஙனம்,
திரு. திருமதி. விஜயகுமாரன்
(ராஜன், பிருந்தா)
பேரன், பேத்தி பிரான்ஸ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

சிவபுராணம்

அருள்நெறித் திருக்கூட்டம்

குன்றக்குடி,

(இராமநாதபுரம் மாவட்டம்)

திருநீற்றின் தத்துவம்

01. திருநீறு வெண் மையானது; தூய்மையானது. அதேபோன்று நம்முடைய உள்ளமும் தூய்மையானதாகவும் களங்கமற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதை வெண்ணீறு விளக்குகின்றது.

02. வெண்ணீறு தனது தோற்றத்தால் நிலையாமையை உணர்த்துகின்றது. மேலும் “முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவிலோர் பிடிசாம்பலாவர்” என்பதையே நினைவுறுத்துகிறது. ஆகவே அறத்துறையிலும், கல்வித் துறையிலும், அருள் துறையிலும் நாளை நாளை என்று நாள் கடத்தாமல் இன்றே செயலாற்ற வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறது.

03. திருநீறு இறைவனின் சின்னம். அதைக் காணும்போதும் கண்ணுதலான் சிந்தனை கருத்தில் மலரும். வெண்ணீறு அணியும்போது வேத விழுப்பொருளை உணரும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. ஆகவே அனைவரும் திருநீறு அணிந்து அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கி உய்திபெறல் வேண்டும்.

திருநீறணியும் முறை

01. அதிகாலையில் எழுந்து, நன்னீராடி, தூய உடை அணிந்து, சிவ சிந்தனையுடன் திருநீறணிய வேண்டும்.

02. வண்ணமற்ற தூய்மையான, வெண்மையான திருநீற்றையே அணிய வேண்டும்.

03. வெண்ணீற்றைச் சிந்தாமல் சிறிதாக எடுத்து, வடக்கு நோக்கி நின்று அண்ணாந்து நோக்கி, 'சிவ சிவ' என்று சொல்லிக்கொண்டே சிந்தாமல் திருநீற்றைப் பூச வேண்டும்.

04. முறையாகத் திருநீறணிந்த பின் திருக்கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும். இயலாது போனால், ஓர் தனித்த தூய்மையான இடத்தில் அமர்ந்து, ஒரு ஊதுபத்தியை ஏற்றிவைத்துச் சிவபுராணத்தைப் பொருளுணர்ந்து ஓதுதல் வேண்டும்.

05. சிவபுராணப் பாராயணத்திற்குப் பிறகு, சிவ சிந்தனையுடன் மீண்டும் திருநீறணிந்து, தனது கடமைகளைச் செய்யப் புகுதல் வேண்டும்.

நூற் சிறப்பு

(நேரிசை வெண்பா)

தொல்லை இலும்பிறவிச்
சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத்(து) ஆனந்தம்
ஆக்கியதே எல்லை

மருவா நெறி அளிக்கும்
வாதவூர் எம்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

வான் கலந்த மாணிக்க
வாசசகநின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால்
நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே

தேன் கலந்து பால் கலந்து
செழுங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து
உவட்டாம லிணிப்பதுவே.

- வள்ளலார்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க

நாதன் தாள் வாழ்க

இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில்

நீங்கா தான் தாள்வாழ்க

கோகழி ஆண்ட

குருமணிதன் தாள்வாழ்க

ஆகமம் ஆகிநின்று

அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க

ஏகன் அநேகன்

இறைவன் அடி வாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட

வேந்தன் அடிவெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன் தன்

பெய்கழல்கள் வெல்க

புறத்தார்க்குச் சேயோன் தன்

பூங்கழல்கள் வெல்க

கரம்குவிவார் உள்மகிழும்
கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும்
சீரோன்கழல் வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி
எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி
சிவன் சேவடிபோற்றி

நேயத்தே நின்ற
நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும்
மன்னன் அடிபோற்றி

சீரார் பெருந்துறைநம்
தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம்
அருளும் மலைபோற்றி

சிவன் அவன் என் சிந்தையுள்
 நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே
 அவன்தான் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழ்ச்
 சிவபுரா ணம்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும்
 ஓய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக்
 கண் காட்ட வந்துஎய்தி
 எண்ணுதற்கு எட்டா
 எழில்ஆர் கழல் இறைஞ்சி

விண்நிறைந்து மண்நிறைந்து
 மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்இறந்து எல்லை
 இலாதானே நின்றபெரும்சீர்

பொல்லா வினையேன்
புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப்
புழுவாய் மரம்ஆகிப்

பல்விருகம் ஆகிப்
பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப்
பேயாய்க் கணங்களாய்

வல் அசுரர் ஆகி
முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத்
தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும்
பிறந்திணைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன் அடிகள்
கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்

உய்யஎன் உள்ளத்துள்
ஓங்காரம் ஆய்நின்ற
மெய்யா விமலா
விடைப்பாகா வேதங்கள்

ஐயா எனஓங்கி
ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய்
இயமானன் ஆம்விமலா

பொய்யா யின எல்லாம்
போய்அகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி
மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே

எஞ்ஞானம் இல்லாதேன்
இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை
அகல்விக்கும் நல் அறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி
 இல்லாய் அனைத்துலகம்
 ஆக்குவாய் காப்பாய்
 அழிப்பாய் அருள்தருவாய்

போக்குவாய் என்னைப்
 புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய்
 சேயாய் நணியானே

மாற்றம் மனம்கழிய
 நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு
 நெய்கலந் தாற்போலச்

சிறந்(து)அடியார் சிந்தனையுள்
 தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும்
 எங்கள் பெருமான்

நிறங்கள்ஓர் ஐந்துடையாய்
 விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான்
 வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய
 மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும்
 அரும்கயிற்றால் கட்டிப்

புறம்தோல் போர்த்தெங்கும்
 புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சேரும் ஒன்பது
 வாயிற் குடிலை

மலங்கப் புலந்ஐந்தும்
 வஞ்சயைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால்
 விமலா உனக்கு

கலந்தான் பாகிக்
கசிந்து(உ)ள் உருகும்
நலந்தான் இலாத
சிறியேற்கு நல்கி

நிலந்தன்மேல் வந்தருளி
நீள்கழல்கள் காஅட்டி
நாயிற் கடையாய்க்
கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த
தயவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி
மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே

தேசனே தேன்ஆர்
அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் மற்றறுத்துப்
பாரிக்கும் ஆரியனே

நேச அருள்புரிந்து
 நெஞ்சில் வஞ்சம்கெட
 பேராது நின்ற
 பெருங்கருணைப் பேர்ஆறே

ஆரா அமுதே
 அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து
 ஒளிக்கும் ஒளியானே

நீராய் உருக்கிஎன்
 ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும்
 இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே
 யாவையும்ஆய் அல்லையும்ஆம்
 சோதியனே துன்இருளே
 தோன்றாப் பெருமையனே

ஆதியனே அந்தம்
 நடுஆகி அல்லானே
 ஈர்த்துஎன்னை ஆட்கொண்ட
 எந்தை பெருமானே

சுர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால்
 கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே
 நுணுக்கரிய நுண்உணர்வே

போக்கும் வரவும்
 புணர்வு(ம்)இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும்எம் காவலனே
 காண்பரிய பேரொளியே

ஆற்றின்ப வெள்ளமே
 அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடர்ஒளியாய்ச்
 சொல்லாத நுண்உணர்வாய்

மாற்றம்ஆம் வையகத்தின்
 வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத்
 தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்

ஊற்றான உண்ணார்
 அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார
 விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப

ஆற்றேன்எம் ஐயா
 அரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து
 பொய்கெட்டு மெய்யானார்

மீட்டுஇங்கு வந்து
 வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக்
 கட்டழிக்க வல்லானே

நள் இருளில் நட்டம்
பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே
தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லல் பிறவி
அறுப்பானே ஒன்று
சொல்லற்(கு) அரியானைச்
சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்

சொல்லிய பாட்டின்
பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின்
உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்

பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

எழுதரும் மறைகள் தேறா
இறைவனை எல்லில் கங்குல்
பொழுதறு காலத்(து) என்றும்
பூசனை விடாது செய்து

தொழுதகை தலைமேல் ஏறத்
துளும்புகண் ணீருள் முழ்கி
அழுது அடி அடைந்த அன்பன்
அடியவர்க்(கு) அடிமைசெய்வாம்
- திருவிளையாடல்

திருச்சிற்றம்பலம்

நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்...

எமது குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய்த் திகழ்ந்து எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து இறைவன் திருவடி சேர்ந்த எமது அன்புத் தெய்வம் திருமதி. இராஜேஸ் வரி ஆறுமுகம் அவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டு எம் துயரத்தில் பங்குகொண்ட அனைவருக்கும் இறுதிக் கிரியைகளிலும் ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனையிலும் கலந்து கொண்டோருக்கும் எமது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்.

அன்புடன்...

திரு. சுப்பிரமணியம் ஆறுமுகம்
(கணவர்)

ஆனந்தமாளிகை,
மாவடி,
வட்டுக்கோட்டை.

திரு. திருமதி. ஆ. முரளிதரன்
(மகன், மருமகன்)

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கின்றதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கின்றது.
எது நடக்க இருக்கின்றதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை கிறுந்தாய்
எதற்காக அழுக்கின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ கிறுப்பதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது கிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது கிங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது கின்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது
மற்றொருநாள் அது
வேறொருவருடையதாகின்றது
கிந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

சரணியா ஒவ்(ர்)செற் பிறின்பேரல், சங்கானை.